

aldeles i sin Orden, om man tillod de nævnte Mand at stille en anden Mand op til paa deres Vegne at drive en Bedrift. Vi have enkelte Exempler herpaa; men det er maaskee ikke passende at nævne det her i Thinget. Det er bekendt, at en meget formuende Fordegods-eier har drevet en betydelig Entreprise, som en Anden havde taget Borgerstab paa. Der er Ingen, der har paataalt det; jeg troer heller ikke, Nogen vil paataale det, og, blev det paataalt, burde det vist ikke være paataalt.

Ordføreren: Maaskee det maa være mig tilladt til Slutningen, da Ingen lader til at ville begjære Ordet, at sige et Par Ord om disse Paragrapher. Den meget omtalte § 4 slutter sig til den nugældende Lovgivning; naar man hidtil ikke har fundet noget syndeligt Besvær ved denne Bestemmelse, synes der heller ikke nogen sær Grund til at ønske den forandret. Forresten skulde jeg være villig til at gaae ind paa en Modification, naar den blev indskrænket dertil, at Slutningen af Paragraphen blev forandret saaledes: „at det var tilstrækkeligt, at en af disse erhvervede Borgerstab eller Næringsbeviis“, nemlig en af dem, der drive Handel eller andet under bunden Næring henhørende Erhverv. Jeg troer, det har for en stor Deel givet Anledning til denne Discussion, at man har anseet det nødvendigt for ethvert Interessentskab eller Actieselskab at erhverve Borgerstab. Men dette er ikke Tilfældet, ihvorvel der af disse Erhverv ordentligviis svares Næringsstat. Jeg vil f. Ex. anføre, at Assurancecompagniet i Kjøbenhavn

svares Næringsstat; men Ingen har taget Borgerstab. Med Hensyn til Dampskiffen i Kjøbenhavn troer jeg heller ikke, at Nogen har taget Borgerstab; i ethvert Tilfælde vilde det have været tilstrækkeligt, om Selskabet havde taget Bevilling, og paa en saadan Maade vil Thinget i de fleste Tilfælde meget let lade sig indrette. Hvad § 7 angaaer, er det bemærket, at Udvalget tiltræder Forslaget fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds; med Hensyn til § 7 da ere de af Mindretallet foreslaaede Forandringer mindre vigtige, og jeg lægger i det Hele taget ikke stor Vægt paa dem. Jeg troer ikke, at det er nødvendigt at antage dem, og det vilde lette Forhandlingen i denne Sag, naar vi blot foretog saadanne Forandringer, som ere bestemt nyttige eller nødvendige. Med Hensyn til § 9 har et æret Medlem bemærket, at han savnede Grunde, hvorfor man ikke er gaaet videre i denne Sag. Dertil har jeg ikke Andet at svare, end at man ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at gaae videre. Det forekommer mig nærmest at have været det ærede Medlems Sag at stille Endringsforslag om, i hvilken Henseende man skulde gaae videre, og da anføre Grundene derfor. Nu er den gjældende Regel den, at Enhver, der har været straffet med offentligt Arbejde, ikke kan vinde Borgerstab. Man har troet, at man af Humanitetshensyn kunde anvise en Udvei, for derved muligen, som der staaer i Motiverne, at bidrage til at reise den Faldne. Videre end Endringsforslaget indeholder, seer Udvalget sig ikke istand til at gaae.